

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **Hrušovská chemická společnost, spol. s r.o.**, se sídlem v Ostravě-Mariánských Horách, 28. října 434/211, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Prokešovo nám. 8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2010 č.j. SMO/107962/09/Správ./Re, ve věci odstranění stavby,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 19.1.2010 č.j. SMO/107962/09/Správ./Re se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2010 č.j. SMO/107962/09/ Správ./Re, jímž bylo změněno rozhodnutí Statutárního města Ostravy, Úřadu městského obvodu Slezská

Ostrava (dále jen stavební úřad) ze dne 7.9.2009 č.j. SLE 008392/09/UPaSŘ/Sk, kterým bylo rozhodnuto o odstranění stavby konečné úpravy „Skládky průmyslových odpadů, ulice Bohumínská 42, na pozemcích parc. č. 1421/21, 1421/1, 1444 a 1451 v k.ú. Hrušov“, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V žalobě žalobce namítl, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vyzval Magistrát města Ostravy, odbor životního prostředí, k opětovnému vyjádření k věci a ten ve svém vyjádření odkázal na dokumentaci předloženou v roce 2006, resp. na posudek týkající se poškozené severovýchodní stěny skládky, s možným únikem závadných látek mimo vnitřní prostor skládky. Žalobce však namítá, že rozšíření skládky na přilehlé pozemky bylo vyvoláno poškozením opěrné stěny skládky při manipulaci s balíky šrotu. Tuto činnost, v jejímž důsledku byl žalobce poškozen, prováděla třetí osoba se souhlasem současného uživatele přilehlých pozemků, tj. společnosti H–Zone s.r.o. Prasklé panely žalobce zabezpečil navařením ocelových profilů a vytvořil opěrný val podél poškozené stěny. Po celou dobu, než se žalobci podařilo zabezpečit skládku proti protržení opěrné stěny, nechal z povrchu skládky odvážet kontaminované vody, aby nemohly uniknout do okolí. Na tělese skládky byly také prováděny výkopy, kterými byly odváděny skládkové vody od poškozené stěny do lagun, z kterých pak byly tyto vody čerpány a odváženy k odborné likvidaci. Dodatečným homogenním obsypáním obvodových stěn skládky byly eliminovány boční pohyby masy materiálu uvnitř skládky a v současné době nehrozí nebezpečí popraskání obvodových stěn a úniku obsahu skládky do okolí. V podaném odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, žalobce požádal, aby odvolací orgán zadal zpracování nezávislého znaleckého posudku, který by posoudil pevnost a bezpečnost stavby, resp. zda stavba skutečně může ohrozit životní prostředí. Posudek však vypracován nebyl. Namísto toho bylo rozhodováno na základě staré zprávy, resp. dokumentace z roku 2006, přičemž faktický fyzický stav stavby odborně zjištěn nebyl. V řízení nebylo ani žalobci umožněno reagovat na nové důkazy, resp. dodatečné stanovisko Magistrátu města Ostravy, odboru životního prostředí (dále jen MMO, OŽP), neboť žalobce nebyl vyrozuměn o tom, že bylo dokazování doplněno. Žalobce dále namítl, že jeho žádost o změnu stavby před dokončením byla založena na projektu obsahujícím veškeré náležitosti a zpracovaném odborně způsobilou osobou. Úprava původního projektu spočívá ve změně tvaru rekultivovaného tělesa skládky, čímž dojde také k dalšímu zpevnění opěrné stěny. Navážený materiál byl převážně tvořen zlomky pocházejícími z výroby tvárnic a příčkovek, přičemž se jedná o pórobeton, jehož složení je naprosto zdravotně nezávadné, o čemž je žalobce připraven podat důkazy v podobě chemických analýz zpracovaných nezávislým odborným orgánem. Tento materiál po nasáknutí vodou tvrdne a vytváří nepropustnou vrstvu, což zabezpečuje skládku proti únikům nebezpečných látek. Na druhé straně nepředpokládaný nárůst objemu ukládaného pórobetonu, způsobený ukládáním velkých bloků, vedl ke zvýšení siluety skládky, na což byl žalobce nucen reagovat žádostí o změnu stavby před dokončením. Dále žalobce namítl, že není možné očekávat souhlasné stanovisko vlastníka přilehlých pozemků společnosti H–Zone s.r.o., neboť s tímto subjektem je žalobcem veden soudní spor u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 22Cm 82/1997, o určení vlastnického práva k předmětným pozemkům, kde žalobce tvrdí, že pouze on je výhradním vlastníkem

těchto pozemků a nikoliv společnost H–Zone s.r.o. Žalobce závěrem uvedl, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění a řízení trpělo vadami, které měly za následek nezákonné rozhodnutí správního orgánu.

Žalovaný ve vyjádření uvedl nesouhlas s tvrzením žalobce, týkajícím se vyjádření dotčeného orgánu státní správy, jímž je MMO, OŽP, neboť tento správní orgán vydal záporné stanovisko, v němž sice poukázal na své vyjádření z března 2006, ale v souvislosti s následujícími úpravami skládky, jejím rozšířením a navýšením, které byly provedeny v rozporu s touto dokumentací z roku 2006, její změnou předloženou v září 2008 a vyjádřením vodoprávního úřadu ze dne 11.5.2007. Dne 30.1.2009 bylo stavebním úřadem provedeno místní šetření na místě stavby, za účasti žalobce společnosti H–Zone s.r.o. a dotčených orgánů státní správy, jímž bylo zjištěno, že žalobce realizuje návozy zeminy s obsahem velkého množství kameniva a betonu v rozporu s ověřenou dokumentací pro provedení stavby a vydaným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 20.7.2007. Návozy pro ukončení skládky nebyly dle výzvy stavebního úřadu ze dne 24.4.2008 ukončeny a není dodržována granulometrie materiálu, ani výškové kóty dle dokumentace. MMO, OŽP se k tomuto šetření na místě stavby vyjádřil záporně tak, že jde o bezdůvodné navýšení skládky o cca 6 metrů nebezpečnými odpady nad původně navrženou výškovou úroveň a její rozšíření za opěrnou zeď, vymezující původní těleso skládky, v rozporu s původní dokumentací z roku 2006 a její změnou předloženou v září 2008. Požadoval přitom odstranění návozu nad původní navrhovanou úroveň. Před vydáním meritorního rozhodnutí provedl stavební úřad opětovnou prohlídku stavby dne 12.6.2009, přičemž konstatoval nezměnný tvar skládky. V podaném odvolání žalobce navrhl žalovanému zvážení možnosti zpracování nezávislého znaleckého posudku, kterým by se prokázala neoprávněnost obav z popraskání obvodových zdí skládky a úniku nebezpečných látek do okolí. Žalovaný zvážil navrhovanou možnost zpracování znaleckého posudku a neshledal nutnost jeho vypracování. Jelikož uvedená námitka směřovala proti zápornému vyjádření dotčeného správního orgánu k předmětné stavbě, požádal žalovaný tento dotčený orgán o jeho vyjádření k této námitce. Nejednalo se o nový důkaz v odvolacím řízení, ale o podklad k rozhodnutí o odvolání, nově pořízený žalovaným. Žalovaný postupoval podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a účastníkům dal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Pokud jde o spor vedený žalobcem s vlastníkem dotčených pozemků společností H–Zone s.r.o. u Krajského soudu v Ostravě, žalovaný uvedl, že v tomto řízení, jež je vedeno od roku 1997, nebylo soudem vydáno předběžné opatření, které by upravovalo prozatímní poměry žalobce a společnosti H–Zone s.r.o. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 20.7.2007 č.j. VŽPa VH/1739/07/Sk, které nabylo právní moci dne

10.8.2007, bylo žalobci jako stavebníkovi vydáno stavební povolení na konečné úpravy stavby „Skládka průmyslových odpadů, ulice Bohumínská 42“, na pozemcích parc. č. 1421/21, 1421/1, 1444 a 1451 k.ú. Hrušov (dále jen stavba). Dne 19.9.2007 proběhlo stavebním úřadem kontrolní šetření v provozu stavby, v souvislosti s vydaným stavebním povolením, jímž bylo zjištěno, že skládka je navážena stavební sutí a komunálním odpadem. Stavební suť je netříděná, s obsahem dřeva, pneumatik atd. Jímky jsou pod okraj zaplněny vodou, přičemž vlastník skládky byl upozorněn na přetékání odpadních vod ze skládky a znečištění okolních pozemků a byl vyzván k ukončení navážení dalšího nevhodného materiálu. Bylo mu uloženo vyvezení vody z jímek do 30.9.2007. Dne 24.4.2008 vydal stavební úřad výzvu k bezodkladnému zastavení prací na stavbě, na základě dalšího místního šetření. Další kontrolní šetření stavebního úřadu proběhlo dne 6.6.2008 a dále dne 30.7.2008, Prvním z nich bylo zjištěno, že skládka je odbagrována do původně povoleného rozsahu a hlína je rozprostírána v horní části skládky. Šetřením ze dne 30.7.2008 pak bylo zjištěno, že na skládku jsou dováženy stavební sutě, beton, hlíny, asfaltová drť a další materiál. Není opět dodržována granulometrie materiálu a stavebník nepodal žádost o změnu stavby před dokončením. Dle kontrolního šetření provedeného stavebním úřadem dne 15.10.2008, bylo zjištěno opět navážení hlíny a rozhrnování buldozerem s tím, že je prováděno nesouvisle, dle kapacity stavební firmy, která dodává zeminu. Šetřením stavebního úřadu ze dne 24.10.2008 bylo zjištěno, že výzva stavebního úřadu k doložení závazného stanoviska orgánu ochrany životního prostředí v termínu do 17.10. nebyla žalobcem splněna a že bude zahájeno řízení o odstranění stavby. Dne 17.9.2008 podal žalobce žádost o změnu stavby před jejím dokončením. Rozhodnutím ze dne 6.11.2008 stavební úřad uložil žalobci, aby zastavil veškeré návozy odpadů a jiných materiálů na stavbu, aby do 30.11.2008 upravil těleso skládky do stavu před schválením dodatečného stavebního povolení a aby ve lhůtě do 30.12.2008 předložil žádost o dodatečné stavební povolení, včetně nové dokumentace nového výškového a půdorysového zaměření a dále, aby předložil doklady o kvalitě navážených odpadů a kladné vyjádření orgánu ochrany životního prostředí. Následně proběhla další kontrolní šetření stavebního úřadu, a to ve dnech 21.11., 28.11 a 5.12. 2008. Prvními dvěma šetřeními bylo zjištěno, že probíhá urovnávání terénů za užití buldozerů a zarovnávání povrchu skládky. V posledním z uvedených šetření bylo zjištěno, že na skládku je nadále navážena zemina s velkým obsahem hrubého kameniva a betonu. Rozhodnutím ze dne 2.2.2009 č.j. UPaSŘ/vl. 2311/08/Sk bylo řízení o odstranění stavby přerušeno, neboť téhož dne požádal žalobce o dodatečné povolení stavby. Téhož dne vydal stavební úřad výzvu, kterou žalobce vyzval k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby o:

1. Statický posudek zatížení na stávající skládku průmyslových odpadů, provedením návozem zeminy,

2. Kladné vyjádření Magistrátu města Ostravy, odboru životního prostředí a odboru vodního hospodářství,

3. Souhlas vlastníka dotčených pozemků pod č. 1421/1, 1444 a 1451, k čemuž mu stanovil lhůtu do 15.3.2009. MMO, OŽP vydal dne 25.2.2009 zákonné vyjádření podle ust. § 71 písm. j) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v platném znění (dále jen zákon o vodách), v němž uvedl, že se jedná o bezdůvodné navýšení skládky nad původně navrženou výškovou úroveň a její rozšíření za opěrnou zeď v rozporu s původní dokumentací, že navýšení skládky bylo prováděno v rozporu

s provozním řádem granulometricky neupravenými odpady a že navážením odpadů nad původní úroveň by mohlo dojít k porušení opěrné zdi skládky a k následnému poškození životního prostředí. Dále vydal vyjádření podle ust. § 106 zákona o vodách, že realizace záměru z hlediska chráněných zájmů podle zákona o vodách není možná. Rozhodnutím ze dne 6.3.2009 č.j. ÚPaSŘ/222/09/Sk byla žádost o dodatečné povolení stavby odložena z důvodu tohoto záporného stanoviska. Dne 9.3.2009 vyjádřila společnost H-Zone s.r.o. nesouhlas s rozšířením skládky průmyslových odpadů. Proti usnesení o odložení podání ze dne 6.3.2009 podal žalobce odvolání, na jehož základě bylo napadené rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 28.5.2009 č.j. Správ. /UVOR/.949/09/Re-1 zrušeno a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení bylo provedeno místní šetření dne 12.6.2009, jímž bylo zjištěno, že tvar skládky je beze změn a žádný materiál se na ni nenaváží. Podáním ze dne 18.3.2009 vyjádřila společnost H-Zone s.r.o. opětovně své negativní stanovisko. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 20.7.2009 č.j. ÚPaSŘ/222/09/Sk bylo řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno. Dne 10.8.2008 bylo pod č. j. ÚPaSŘ/vl.2311/08/Sk vydáno oznámení o pokračování v řízení o odstranění stavby a současně byli účastníci vyzváni k seznámení se s podklady rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 7.9.2009 č.j. ÚPaSŘ/vl.2311/08/Sk bylo žalobci nařízeno odstranění stavby. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jehož část směřovala proti rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby a v další části pak ve vztahu pak k rozhodnutí o odstranění stavby žalobce namítl, že souhlasné stanovisko sporného vlastníka přilehlých pozemků společnosti H-Zone s.r.o. není možné očekávat vzhledem k probíhajícímu soudnímu sporu o vlastnictví k těmto nemovitostem a dále navrhl, nechť žalovaný zváží možnost zpracování nezávislého znaleckého posudku, kterým by se podle žalobce prokázala neoprávněnost obav z popraskání obvodových zdí skládky a úniku nebezpečných látek do okolí. V odvolacím řízení se k podanému odvolání vyjádřila společnost H-Zone s.r.o. podáním ze dne 27.11.2009 a dále na základě výzvy žalovaného MMO, OŽP, který se dne 11.1.2010 vyjádřil k námitce žalobce jednak ve smyslu ochrany vod a jednak ve smyslu odpadového hospodářství, a to v obou směrech záporně. Přípisem ze dne 13.1.2010 byli účastníci řízení vyrozuměni žalovaným, že se mohou seznámit s podklady rozhodnutí ve lhůtě 3 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Zástupci žalobce Ing. Š. Š. bylo toto oznámení doručeno dne 15.1.2010. Dne 20.1.2010 vydal žalovaný pod č.j. SMO /107962/09/Správ.Re napadené rozhodnutí, v jehož odůvodnění k námitce směřující proti vyjádření MMO, OŽP, ze dne 25.2.2009 uvedl, že požádal tento orgán státní správy k vyjádření k odvolací námitce a poté toto vyjádření v rámci odůvodnění rozhodnutí ocitoval. Dále konstatoval, že společnost H-Zone s.r.o. jako vlastník dotčených pozemků setrvala na svém negativním stanovisku a že další námitky směřují proti pravomocnému rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby.

Žalobní námitku, jíž žalobce brojí proti nevypracování znaleckého posudku, za účelem posouzení pevnosti a bezpečnosti stavby, resp. toho, zda stavba skutečně může ohrozit životní prostředí, shledal krajský soud důvodnou. Žalobce v podaném odvolání v jeho posledním odstavci výslovně uvedl, nechť žalovaný zváží možnost zpracování nezávislého znaleckého posudku. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na tento důkazní návrh nijak nereagoval a ponechal jej zcela bez povšimnutí. Neuvedl ani důvody, pro které se rozhodl důkaz neprovést. Podle

ust. § 52 odst. 2 správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z uvedeného je sice zřejmé, že je to správní orgán, který rozhoduje o tom, které důkazy budou provedeny, neznamená to však, že k důkazům, jež se rozhodl neprovést, není povinen uvést důvody, pro které tak neučinil. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS), ve svém rozhodnutí ze dne 13.11.2009 č.j. 5As 29/2009-48 : „*Není na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně zvážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoliv a o které opře skutkové závěry a které opomene.*“

Další námitky žalobce směřovaly proti obsahu vyjádření MMO, OŽP k jím vznesené odvolací námitce, vztahující se k zápornému stanovisku ohledně dodatečného povolení změny stavby. V této souvislosti žalobce namítl, že na toto dodatečné stanovisko dotčeného orgánu, vyžádané v rámci odvolacího řízení, mu nebylo umožněno reagovat, neboť nebyl vyrozuměn o tom, že dokazování bylo doplněno. Tuto žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal, neboť z obsahu správního spisu plyne, že žalobce, resp. jeho zmocněnec, byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí žalovaného výzvou, která mu byla doručena dne 15.1.2010. V této výzvě byl současně informován, že toto právo může realizovat ve lhůtě 3 dnů. Žalobní tvrzení, že žalobci nebylo umožněno reagovat na nové důkazy, když nebyl vyrozuměn o doplnění dokazování, se tudíž nezakládá na pravdě. Žalovanému je však nutno vytknout značně formalistický charakter realizace jeho povinnosti vyplývající z ust. § 36 odst. 3 správního řádu, neboť den 15.1.2010, kdy byl žalobce vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, připadl na pátek. Následující tři dny, v nichž měl žalobce možnost se seznámit s podklady rozhodnutí, tedy připadly na sobotu, neděli a pondělí. Fakticky tedy měl žalobce možnost seznámit se s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí pouze v pondělí dne 18.1.2010, když úterý dne 19.1.2010 nebylo úředním dnem a dne 20.1.2010 již bylo napadené rozhodnutí vyhotoveno. Je pravdou, že žalobce na výzvu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí, nereagoval, ač byla jeho zástupci řádně doručena. Zároveň však je třeba postup žalovaného označit za vadu řízení, jež by sice sama o sobě nemohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, avšak omezila žalobcovo právo na součinnost, vyplývající z ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

V souvislosti s již zmíněným dodatečným vyjádřením MMO, OŽP ze dne 11.1.2010 považuje krajský soud za vhodné zmínit zcela nepřípadnou prezentaci jeho obsahu v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný přistoupil toliko k tomu, že toto vyjádření označil za reakci na odvolací námitku žalobce, následně toto stanovisko ve zcela podstatném rozsahu ocitoval a tím měl tuto žalobní námitku za vypořádanou, aniž by k ní sám zaujal jakékoliv vlastní stanovisko. Tento postup

žalovaného je v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neboť je to odvolací orgán, který je povinen přezkoumat námitky uvedené v odvolání a nikoliv dotčený orgán státní správy, jehož případných kroků se námitky týkají. Žalovaný se tím dostal také do rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když napadené rozhodnutí postrádá vlastní úvahy žalovaného, jimiž by se vypořádal s námitkou žalobce.

Dalším nedostatkem napadeného rozhodnutí je absence jakékoliv úvahy žalovaného ve vztahu k odvolací námitce, v níž žalobce poukazuje na existenci soudního sporu s vlastníkem sousedních nemovitostí společnosti H-Zone s.r.o., jehož předmětem je právě vlastnictví k nemovitostem stavbou dotčených, přičemž z podaného odvolání vyplývá, že žalobce právě touto skutečností zpochybňuje vlastnictví nemovitostí tímto subjektem. Také v případě této odvolací námitky žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v rozsahu této námitky nepřezkoumal.

Další část žaloby směřuje proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby. Toto rozhodnutí však není předmětem projednávání žaloby, kterou se žalobce domáhá výslovně zrušení rozhodnutí ve věci odstranění stavby. Jakkoliv spolu řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby věcně souvisí, jedná se o dvě samostatná správní řízení, jejichž vzájemná podmíněnost plyne pouze z toho, že rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby musí časově předcházet rozhodnutí o odstranění stavby. Obě řízení však jsou uzavírána samostatnými správními rozhodnutími, proti nimž je možno podat opravné prostředky, stejně jako následně správní žalobu. Jakkoliv se žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby odvolal, správní žalobu nepodal. V rámci soudního řízení správního, jehož předmětem je rozhodnutí o odstranění stavby, již nelze přezkoumávat rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, jestliže proti němu nebyla podána správní žaloba. Nutno podotknout, že žalobce se ani v návrhu rozsudku zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nedomáhal a i v případě, že by tak učinil, žaloba by tak byla v této části opožděná, neboť její podání je ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. možné ve lhůtě 2 měsíců od doručení napadeného rozhodnutí, přičemž podle ust. § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání této lhůty nelze prominout. Krajský soud se proto žalobními námitkami, které směřovaly proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečném povolení stavby, nezabýval.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a pro podstatné porušení ustanovení, řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně krajský soud vyvrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.ř.s.), týkající

se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e m o ž n é** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 19.dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu